

SAINTS OF THE WEEK- ŚWIECI TYGODNIA

NOVEMBER 3 - ST. MARTIN DE PORRES

St. Martin de Porres (December 9, 1579- November 3, 1639) came from the humblest of beginnings. Born in Peru, the illegitimate son of a Spanish knight and a previously enslaved African woman, he was subjected to bigotry his entire life. His early life was spent in deep poverty, after his father abandoned the family. At the age of 12 he was apprenticed to a barber-surgeon, where he would learn the medical skills which would gain him renown.

When he was 15, St. Martin wanted to join the Dominicans, however, the law in Peru prevented those of mixed-race from being members of religious orders. Undeterred, St. Martin volunteered to do menial work for the monastery and was allowed to live with the community. He worked in the laundry and kitchens, but soon was given the job of distributing money and food to the poor. In 1601, St. Martin was allowed to take his vows as a lay brother, despite the law. He was put in charge of the infirmary, the post he held until his death.

St. Martin was known for his great love of the Eucharist, and his intense prayer. Contemporary reports tell of levitation and light filling the room while he prayed, even bilocation where St. Martin was seen in distant countries despite never leaving Peru. St. Martin frequently went into the city to care for the poor and sick, especially the Africans who had been brought to Peru as enslaved people. He also founded an orphanage and school. He cared equally for all regardless of race or status. His kindness even extended to animals, caring for the dogs, cats and even mice and rats at the monastery.

St. Martin was beatified by Pope Gregory XVI on October 29, 1837, and canonized by Pope John XXIII on May 6, 1962, the first Black saint of the Americas. St. Martin de Porres, pray for us!

3 LISTOPADA- ŚW. MARCIN DE PORRÈS

Święty Marcin de Porres (9 grudnia 1579 – 3 listopada 1639) pochodził z najskromniejszych warunków. Urodził się w Peru jako nieślubny syn hiszpańskiego rycerza i Afrykanki, która wcześniej była niewolnicą, i przez całe życie spotykał się z bigoterią. Wczesne lata życia spędził w skrajnej biedzie po tym, jak ojciec porzucił rodzinę. W wieku 12 lat został uczniem u fryzjera-chirurga, u którego nauczył się umiejętności medycznych, dzięki którym zyskał sławę.

W wieku 15 lat św. Marcin chciał wstąpić do zakonu dominikanów, jednak prawo obowiązujące w Peru zabraniało osobom mieszanego pochodzenia etnicznego przystępowania do zakonów. Niezrażony tym św. Marcin zgłosił się na ochotnika do wykonywania najprostszych prac na rzecz klasztoru i pozwolono mu zamieszkać we wspólnocie. Pracował w pralni i kuchni, ale wkrótce powierzono mu zadanie rozdawania pieniędzy i żywności ubogim. W 1601 roku św. Marcin otrzymał pozwolenie na złożenie ślubów jako brat świecki, pomimo obowiązującego prawa. Powierzono mu kierowanie infirmerią, którą kierował aż do śmierci.

Św. Marcin znany był ze swojej wielkiej miłości do Eucharystii oraz z żarliwej modlitwy. Współczesne

relacje mówią o lewitacji i świetle wypełniającym pomieszczenie podczas jego modlitwy, a nawet o bilokacji – zjawisku, w wyniku którego św. Marcina widziano w odległych krajach, mimo że nigdy nie opuścił Peru. Św. Marcin często udawał się do miasta, aby opiekować się ubogimi i chorymi, zwłaszcza Afrykanami, którzy zostali sprowadzeni do Peru jako niewolnicy. Założył również sierociniec i szkołę. Troszczył się o wszystkich jednakowo, bez względu na rasę czy status społeczny. Jego dobroć obejmowała nawet zwierzęta – opiekował się psami, kotami, a nawet myszami i szczurami w klasztorze.

Święty Marcin został beatyfikowany przez papieża Grzegorza XVI 29 października 1837 r., a kanonizowany przez papieża Jana XXIII 6 maja 1962 r. Był pierwszym czarnoskórym świętym w obu Amerykach. Święty Martinie de Porres, módl się za nami!

